

תלמוד בבלי מסכת יבמות דף קכ עמוד ב

ואפילו ראוהו מגוייד וכו'. למימרא, דמגוייד חיי; ורמינהי: אדם אינו מטמא עד שתצא נפשו, אפילו מגוייד ואפי' גוסס; טמויי לא מטמא, הא מיחייא לא חיי! אמר אביי, לא קשיא: הא ר"ש בן אלעזר, הא רבנן; דתניא: מעידין על המגוייד, ואין מעידין על הצלוב, רבי שמעון בן אלעזר אומר: אף על המגוייד אין מעידין, מפני שיכול לכוות ולחיות. ומי מצית לאוקומי כר"ש בן אלעזר? והא קתני סיפא: מעשה בעסיא באחד ששילשלוהו לים, ולא עלתה בידם אלא רגלו, ואמרו חכמים: מן הארכובה ולמעלה - תנשא, מן הארכובה ולמטה - לא תנשא! שאני מיא, דמרזו מכה. והאמר רבה בר בר חנה: לדידי חזי לי ההוא טייעא, דשקיל ספסירא וגיידיה לגמליה, ולא אפסיקתיה לנערותיה! אמר אביי: ההיא כחישא הויא. רבא אמר: בסכין מלובנת ודברי הכל.